

ligt, om et saadant Land afruster og derigennem skaber det ud fra et alment politisk Synspunkt farligetomme Rum. Polens Historie i det 18. Aarhundrede viser tilstrækkeligt, hvorhen en saadan Holdning kan føre. Belgien har efter min Mening gjort saavel Fredssagen som de mindre Stater en uvurderlig Tjeneste ved gennem et sejt og heltemodigt Forsvar at præstere Bevis for, at det kan være forbundet med en vis Risiko selv for en Stormagt at overfalde en mindre Stat. Svejts har ved under hele Krigen at opretholde et stærkt Forsvarsvæsen befriet to mægtige Naboer fra en Fristelse til Overgreb, som maaske ellers vilde være blevet overmægtig; og at dette Land saaledes har formaaet at bevare sin Uafhængighed, er en Lykke ikke blot for Landet selv, men for hele Europa, som ikke godt kan undvære Stater af den Type, som de mindre neutrale Magter er. Ud fra et svensk, og ogsaa ud fra et mere alment Synspunkt maa det være tilladt at haabe, at ogsaa vore nordiske Naboer vil vide at bevare deres Selvstændighed. En PrisgIVEN af denne eller en Nedsynken i faktisk Afhængighed af en Stormagt vilde, hvilket af vore Nabolande det end gælder, betyde en Svækkelse for hele Norden og give Anledning til den dybeste Beklagelse.

Jeg skulde mene, at disse Udtalelser af Friherre Marks v. Würtemberg i hans ansvarlige Stilling som Sveriges Udenrigsminister er tydelige nok, de kan ikke misforstaas; det er altsaa ikke, som den højtærede Udenrigsminister sagde, alene fra Pressen, man kan hente Udtalelser til Bedømmelse af den Opfattelse, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard gjorde sig til Talsmand for. Der findes Udtalelser, direkte eller indirekte, fra fremstaaende Statsmænd i Europa, der danner et fortræffeligt Grundlag til Vejledning med Hensyn til, hvad man i ledende ansvarlige Kredse har ment om den Tanke, man fra den nu siddende danske Regerings Side søger at realisere.

Men der er endelig ogsaa en anden Kilde at øse af, som vi i dette høje Ting imidlertid ikke kender, men som den højtærede Udenrigsminister kender meget nøje. Jeg tænker paa de Indberetninger, der utvivlsomt foreligger i Udenrigsministeriet fra vore Gesandter i Udlandet, og jeg vil rette det Spørgsmaal til den højtærede Udenrigsminister, om de Indberetninger, som vore Gesandter i Udlandet har fremsendt angaaende de Indtryk, de har faaet af dette Forslags udenrigspolitiske Virkninger, er af en saadan Art, at de er egnede

til at bestyrke den højtærede Udenrigsminister i at anbefale de foreliggende Lovforslag til Gennemførelse. Det er muligt, at den højtærede Udenrigsminister vil svare, at det ønsker han ikke at udtale sig om. Jeg vil i saa Fald spørge den højtærede Minister, om vi kunde faa en Lejlighed til at konstatere disse Indtryk gennem eventuelle Forhandlinger i det udenrigspolitiske Nævn. Det vilde utvivlsomt være af stor Betydning for dette Ting at faa Grundlaget belyst ud fra disse Synspunkter, og der kan ikke være Tvivl om, at der her vil findes adskillige Ting, som kan kaste Lys over det fremsatte Forslag.

Jeg spørger altsaa: Vil den højtærede Udenrigsminister under den ene eller den anden Form gøre os bekendt med dette? Og hvis han ikke vil det, spørger jeg: Finder den højtærede Udenrigsminister disse Indberetninger egnet til at danne Grundlaget for en Anbefaling af Gennemførelsen af de her fremsatte Forslag? Jeg gentager dernæst det Spørgsmaal, som jeg i Gaar stillede til den højtærede Minister: Vil han under urolige Forhold finde en Ordning, som den her foreslaaede forenelig med Hævdelsen af Danmarks Neutralitetspolitik, Hævdelsen af det Grundlag, som vor Udenrigspolitik har hvilet paa gennem 50 Aar. Det er mit Haab, at det skal lykkes at faa et tydeligt og klart Svar fra den højtærede Minister paa disse Spørgsmaal, som jeg nu i Dag igen har tilladt mig at stille.

Niels Petersen: Flere Talere baade af Venstre og det konservative Folkeparti har søgt stærkt at gøre gældende, at for at vi skal kunne bevare vor Neutralitet og undgaa at blive indviklet i Krig, er det nødvendigt at være belavet paa et Forsvar af Neutraliteten, et effektivt Forsvar af Neutraliteten, som man undertiden siger. Man hævder, at hvis vi gaar til Afrustning, er Faren for at blive inddraget i krigerske Forviklinger stor, næsten overhængende, og som et Bevis for, at et Militærvæsen er nødvendigt for at bevare Freden, for at bevare Neutraliteten og undgaa at indvikles i Krig, nævnte det ærede Medlem Hr. Holger Andersen i Gaar de Udtalelser, som var fremsat umiddelbart før Verdenskrigens Udbrud af den daværende engelske Udenrigsminister, Sir Eduard Grey; denne fremhævede, at det, Belgien maatte gøre, var at bruge alle sine militære Hjælpemidler for at forsvare sin Neutralitet. Dermed maatte man jo mene at holde sig udenfor Krigen, det var i alt Fald Tanken for Belgiens Vedkommende; naar Belgien